

På väg hem –

Gud lovar en ny framtid

Här följer en sammanfattning av predikan + några frågor att reflektera och samtala kring.

Läs Jesaja 42: 1-9

Profeten Jesaja var verksam nästan tvåhundra år tidigare. Men sista delen av Jesaja bok (kap 40-66) talar rakt in i folkets situation när de är i fångenskapen i Babylon. Dessa kapitel blir ett möte mellan folket och Gud. Mellan hur folket känner sig och vem Gud är.

Folket känner sig som ett avbrutet vasstrå, som en tynande låga. De känner sig blinda och fångna eftersom de varken kan se någon väg framåt, eller har några möjligheter att påverka sin situation. I de läget orkar de egentligen bara önska en sak av framtiden: att allt skulle bli som förut (Klag 5:21b)

Men i det läget får folket möta sin Gud. Det är inte en Gud som är som andra gudar. Han är den ende Guden, allsmäktig skapare av himmel och jord. Folket är inte i fångenskap i Babylon för att Gud var svagare än den babyloniske guden Marduk. Folket är i Babylon för att Gud genom detta historiska skeende vill omforma deras hjärtan. Han vill föra ut rätten till alla folk. Han vill att hans namn ska bli ärat över hela jorden.

Och så kommer det stora löftet om att Gud vill göra allt nytt (v. 9a). Gud gör ofta så. Det blir aldrig som förut, men det nya som kommer blir bättre.

Detta nya kommer att komma genom en Herrens tjänare. Vi kristna sitter ju på facit vem det var. Det är Jesus.

Men historiens ironi är att fastän judarna aktivt längtade efter uppfyllelsen av denna profetia i nästan femhundra år(!) så missade de honom när han väl kom (se Luk 19:41-44). Det tragiska är att judarna inte missar Jesus för att de har glömt bort profetian, eller för att de är några särskilt dåliga och omoraliska människor. Tvärt om. Problemet är att de har fastnat i nostalgiska bilder av Gud. Det tror sig "veta" exakt hur det skulle se ut när profetian gick i uppfyllelse. Därför missar de vad Gud faktiskt gör.

Vi riskerar att göra liknande misstag idag. Att vi fastnar i nostalgiska bilder som hindrar oss från att se vad Gud vill göra i vår tid. Det kan gälla Gudsmöten och bönesvar, men även profetior. När vi i Filla det senaste året har fått massor av profetior om att det ska komma något nytt, får vi inte se dem som bekräftelser på att våra egna önskedrömmar just är på gång att gå i uppfyllelse. Det är ett budskap om att vi inte vet vad som kommer att komma just för att det är något helt nytt. Gud talar om för oss hur lite vi vet, så att vi kan fortsätta att vara ödmjuka och inlyssnande så att vi inte missar när det väl kommer.

FRÅGOR FÖR REFLEKTION OCH SAMTAL:

- 1) Var tror du att det kan finnas nostalgiska bilder och förväntningar som hindrar oss att se vad Gud gör? I församlingens liv? I ditt eget liv?
- 2) Kan man på något sätt hjälpa sig själv till att bli bättre på att se vad Gud gör och skydda sig från nostalgiska bilder?
- 3) Tror du – rent konkret – att Gud faktiskt börjar göra något nytt i vårt sammanhang? Finns det något vi kan göra för att "haka på" det?